

1. Dàn ý khái quát kể tóm tắt truyện cổ tích Em bé thông minh

a. Mở bài: Giới thiệu chung:

- Truyện xảy ra từ ngày xưa, ngày xưa.
- Nhà vua sai một viên quan đi tìm người tài giỏi để giúp vua cai trị đất nước.

b. Thân bài:

- Diễn biến của truyện:
- + Viên quan đi tìm khắp nơi mà chưa thấy ai lỗi lạc.
- + Đến làng nọ, viên quan gặp hai cha con người nông dân đang cày ruộng.
- + Cuộc đối đáp giữa viên quan và chú bé thông minh.
- + Viên quan tin chắc chú bé đúng là người tài, vội phi ngựa về tâu vua.
- + Nhà vua kín đáo thử tài chú bé bằng cái lệnh bắt dân làng chú nuôi trâu đực đẻ.
- + Hai cha con chú bé tìm đường vào kinh đô. Chú bé gặp được nhà vua. Cuộc đối đáp giữa nhà vua và chú bé.
- + Chú bé vượt qua mấy lần thử thách một cách dễ dàng.
- + Chú bé giúp nhà vua và triều đình làm được công việc oái oăm mà sứ thần nước láng giềng thách đố (xổ sợi chỉ qua đường ruột một chiếc vỏ ốc vặn).

c. Kết bài: Kết thúc truyện:

- Nhà vua và cả triều đình khâm phục trí thông minh kì lạ của chú bé.
- Chú được nhà vua phong chức Trạng nguyên và ban cho một dinh thự trong cung. Chú trở thành người giúp đỡ nhà vua rất đắc lực trong việc cai trị đất nước.

2. Dàn ý chi tiết kể tóm tắt tác phẩm Em bé thông minh bằng lời văn của em

a. Mở bài: Giới thiệu câu chuyện:

- Một hôm, cha tôi đang đánh trâu cày còn tôi đang đập đất thì có một viên quan dừng ngựa gần chỗ chúng tôi.
- Viên quan hỏi cha tôi: “Này, lão kia! Trâu của lão cày một ngày được mấy đường?”.
- Khi đó, tôi khoảng bảy, tám tuổi nhưng nghe ông quan hỏi cha tôi thế nên tôi đã hỏi vặn lại quan rằng: “Nếu ông trả lời đúng ngựa của ông đi một ngày được mấy bước, tôi sẽ cho ông biết trâu của cha tôi cày một ngày được mấy đường”.
- Tôi thấy ông quan há học mồm sững sốt không biết trả lời tôi ra sao.
- Ông quan hỏi tôi về tên họ, làng xã quê quán của cha con tôi rồi phi ngựa đi thẳng.

b. Thân bài: Diễn biến câu chuyện:

- Vượt qua thử thách lần thứ nhất:
- + Một hôm, nhà vua ban cho làng tôi ba thúng gạo nếp và ba con trâu đực, ra lệnh làm sao phải nuôi cho ba con trâu ấy đẻ thành chín con, hạn năm sau phải đem nộp đủ, nếu không thì cả làng phải tội.
- + Cả làng lo lắng. Biết chuyện, tôi xin cha tôi thưa với dân làng giết thịt hai con trâu và đồ hai thúng gạo nếp để mọi người ăn một bữa cho sướng miệng. Còn một con trâu và một thúng gạo nếp bán đi lấy tiền làm lộ phí cho cha con tôi tránh kinh lo liệu việc của làng.

- + Làng nghề vực bắt tôi viết giấy cam đoan mới dám ngả trâu đánh chén.
- + Sau đó mấy hôm, cha con tôi lên đường. Đến hoàng cung, tôi bảo cha tôi đứng đợi ở ngoài, còn tôi thì nhè lúc mấy người lính canh sơ ý, lén vào sân rồng khóc um lên. Vua sai lính điệu tôi vào, phán hỏi: “Thằng bé kia, mày có việc gì? Sao lại đến đây mà khóc?”
- + Lúc đó, tôi vờ vỉnh đáp: “Tâu đức vua, mẹ con chết sớm mà cha con không chịu để em bé để chơi với con cho có bạn, cho nên con khóc. Dám mong đức vua phán bảo cha con cho con được nhờ”.
- + Nghe tôi nói thế, vua và các triều thần đều bật cười. Vua lại phán: “Mày muốn có em thì phải kiếm vợ khác cho cha mày, chứ cha mày là giống dực, làm sao mà đẻ được!”
- + Lúc đó, với vẻ mặt tươi tỉnh, tôi thưa với vua: “Thế sao làng chúng con lại có lệnh trên bắt nuôi ba con trâu dực cho đẻ thành chín con để nộp đức vua? Giống dực thì làm sao mà đẻ được ạ!”
- + Lúc đó, vua cười và bảo: “Ta thử đày thôi mà! Thế làng chúng mày không biết đem trâu ấy ra thịt mà ăn với nhau à?”
- + Tôi thưa với vua rằng làng biết đó là lộc của vua ban nên đã làm cỗ ăn mừng với nhau rồi.
- + Nghe tôi nói vậy, nhà vua chỉ cười.
- Vượt qua thử thách lần thứ hai:
- + Một hôm, khi hai cha con tôi đang ăn cơm ở công quán, bỗng có sứ giả nhà vua mang đến một con chim sẻ, với lệnh cho tôi phải dọn thành ba cỗ thức ăn. Tôi nhờ cha tôi lấy một cây kim và tôi đưa cho sứ giả cái kim đó rồi nói: “Ông cầm cái kim này về tâu với vua xin rèn cho tôi thành một con dao để xẻ thịt chim”.
- + Sau hôm đó, nhà vua cho gọi cha con tôi vào và ban thưởng cho rất hậu.
- Vượt qua thử thách lần ba:
- + Hồi đó, có một nước láng giềng lắm le muốn chiếm nước ta. Để dò xem nước ta có nhân tài hay không, họ sai sứ thần nước họ đưa sang một cái vỏ ốc vặn rất dài, rộng hai đầu, để làm sao khâu một sợi chỉ mảnh xuyên qua đường ruột ốc.
- + Các đại thần nước ta đều vò đầu suy nghĩ. Mọi người dùng nhiều cách nhưng vô hiệu. Cuối cùng triều đình đành mời sứ thần ra ở công quán để kéo dài thời gian tìm người giải câu đố.
- + Một hôm, tôi đang đùa nghịch ở sau nhà thì có chỉ dụ của vua. Nghe viên quan nói đầu đuôi câu chuyện, tôi hiểu ra và bày cho viên quan cách khâu chỉ qua mây câu hát sau:

*“Tang tình tang! Tính tình tang
 Bắt con kiến càng buộc chỉ ngang lưng
 Bên thời lấy giấy mà bưng
 Bên thời bôi mỡ, kiến mừng kiến sang
 Tang tình tang...”*

c. Kết bài:

- Viên quan sung sướng trở về triều đình và thực hiện như lời tôi nói. Nhờ vậy, sợi chỉ khâu xuyên qua ruột con ốc xoắn một cách dễ dàng.
- Sứ giả nước láng giềng vô cùng thán phục.

- Tôi thật bất ngờ và vui khi được vua phong cho tôi là trạng nguyên. Không những vậy, nhà vua còn xây cho cha con tôi một dinh biệt thự ở một bên hoàng cung để tôi ở cho vua tiện hỏi han.

- Tôi cố gắng học tập để không phụ lòng của đức vua.

3. Viết bài văn kể tóm tắt truyện Em bé thông minh

Ngày xưa, có một ông vua sai viên quan đi dò la khắp nơi để tìm người tài giỏi. Một hôm, viên quan phát hiện ra dấu hiệu nhân tài ở một em bé con nhà thường dân qua lời đối đáp nhanh nhạy, thông minh.

Một hôm, viên quan thấy hai cha con đang làm ruộng bèn hỏi một câu rất khó về số đường cày con trâu cày được trong một ngày. Ông bố không trả lời được, cậu con trai nhanh trí hỏi vặn lại khiến viên quan thua cuộc. Quan nghe vậy sững sốt và khẳng định đây là nhân tài, chạy vội về tâu với vua.

Vua tiếp tục thử tài bằng cách bán cho dân làng cậu bé ba thúng gạo nếp và ba con trâu đực dặn nuôi để trong một năm ba con trâu đực có thể đẻ thành chín con. Ai nấy đều lo lắng nhưng cậu bé lại bảo lấy gạo nếp và giết trâu để ăn, còn một phần để làm lộ phí cho hai cha con cậu vào kinh. Cậu bé đã chứng minh cho vua thấy rằng ba con trâu đực không thể đẻ được.

Vua nước láng giềng muốn kéo quân sang xâm lược nhưng trước hết muốn thử xem nước ta có người tài hay không bèn cho sứ giả mang sang một chiếc vỏ ốc vặn thật dài và đổ xôi sơi chỉ qua. Tất cả triều đình không ai giải được lại tìm đến cậu bé. Với trí thông minh khác người, lại sống gần gũi với thực tế, cậu bé vừa chơi vừa giải đố, kết quả là tránh được cho đất nước một cuộc chiến tranh. Nhà vua thấy thế bèn xây dinh thự ngay cạnh hoàng cung để cậu ở cho tiện việc hỏi han đồng thời phong cho cậu làm Trạng nguyên.